

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak

Protokolant: p.o. stażysty P. W. (1)

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szamotułach M. C.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lipca 2016r.

sprawy **L. H.**, urodzonego w dniu (...) w S., syna K. i E. z d. R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 24 września 2009r, sygn. II K 334/09 za:

- przestępstwo z art.224§2 kk i art.222§1 kk w zw. z art.11 §2 kk popełnione w dniu 11 grudnia 2008r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.226§1 kk popełnione w dniu 11 grudnia 2008r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 14.12.2012r., sygn. II Ko 2445/12 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 8 lutego 2010r, sygn. III K 7/08 za:

- przestępstwo z art.281 kk w zw. z art.283 kk popełnione w dniu 30 kwietnia 2007r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.280§2 kk popełnione w dniu 01 maja 2007r na karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.190 §1 kk w zw. z art.12 kk popełnione w dniu 02 maja 2007r, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

- przestępstwo z art.190§1 kk popełnione w dniu 02 maja 2007r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 31 maja 2010r. sygn. II K 519/09 za przestępstwo z art.280§1 kk w zw. z art.157§1 kk w zw. z art.11§2 kk popełnione w dniu 19 października 2008r, na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym kary pozbawienia wolności opisane w punktach II i III zostały połączone w ramach prawomocnego wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.04.2011r. w sprawie sygn. III K 303/10, którym została skazanemu wymierzona kara łączna 5 lat pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 8 kwietnia 2014r. sygn. II K 1604/12 za:

- przestępstwo z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 14 września 2012r, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 190 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 15 października 2012r, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 217 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 15 października 2012r, na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 11 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 18 czerwca 2014r. sygn. II K 244/14 za:

- ciąg przestępstw z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w nocy na dzień 21 stycznia 2014r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 226 §1 kk w zw. z art. 222 §1 kk i art. 157 §2 kk, art. 64 §1 kk i art. 11 §2 kk popełnione w dniu 21 stycznia 2014r, na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności;

VI. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014r. w sprawie III K 223/14, którym połączono:

a) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie sygn. II K 334/09, Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie sygn. III K 7/08 oraz Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie o sygn. II K 519/09 wymierzając skazanemu karę łączną 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności

b) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawach o sygn. II K 1604/12 oraz II K 244/14 wymierzając skazanemu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

VII. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 28 stycznia 2015r., sygn. II K 518/13 za:

- ciąg dwóch przestępstw z art.280§1 kk w zw. z art.64 §1 kk popełnionych w 8.02.2013r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.281 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 7 lutego 2013r, na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 31 grudnia 2012r, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 1 stycznia 2013r, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

1) Na podstawie art.575§1 k.p.k. rozwiązuje węzeł kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w pkt.3 części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt III K 223/14.

2) Na podstawie art.91§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawach o sygn. II K 1604/12, II K 244/14 oraz II K 518/13 wymierza skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

3) Na podstawie art.63§1 kk w zw. z art.577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie 2. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

a) w sprawie Sądu Rejonowego w Szamotułach sygn. II K 518/13 od dnia 13 lutego 2013r. do dnia 25 marca 2013r.,

b) w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 223/14 (wyrok łączny) od dnia 21 stycznia 2014r i nadal.

4) Na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawach wymienionych wyżej w punktach I. – III.

5) Na podstawie art.572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

6) Na podstawie §4 ust.1–3 oraz §17 ust.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. W. (2) kwotę 120 zł + VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

7) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków, a na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie pobiera opłaty od orzeczonej kary łącznej.

SSO Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 marca 2016r. skazany Ł. H. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego.

Ł. H. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 24 września 2009r. sygn. II K 334/09 za:

- przestępstwo z art.224§2 kk i art.222§1 kk w zw. z art.11 §2 kk popełnione w dniu 11 grudnia 2008r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.226§1 kk popełnione w dniu 11 grudnia 2008r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 14 grudnia 2012r., sygn. II Ko 2445/12 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 8 lutego 2010r, sygn. III K 7/08 za:

- przestępstwo z art.281 kk w zw. z art.283 kk popełnione w dniu 30 kwietnia 2007r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.280§2 kk popełnione w dniu 01 maja 2007r na karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.190 §1 kk w zw. z art.12 kk popełnione w dniu 02 maja 2007r, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

- przestępstwo z art.190§1 kk popełnione w dniu 02 maja 2007r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 31 maja 2010r. sygn. II K 519/09 za przestępstwo z art.280§1 kk w zw. z art.157§1 kk w zw. z art.11§2 kk popełnione w dniu 19 października 2008r, na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym kary pozbawienia wolności opisane w punktach II. i III. zostały połączone w ramach wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.04.2011r. w sprawie sygn. III K 303/10, którym została skazanemu wymierzona kara łączna 5 lat pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 8 kwietnia 2014r. sygn. II K 1604/12 za:

- przestępstwo z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 14 września 2012r, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 190 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 15 października 2012r, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 217 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 15 października 2012r, na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 11 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 18 czerwca 2014r. sygn. II K 244/14 za:

- ciąg przestępstw z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w nocy na dzień 21 stycznia 2014r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 226 §1 kk w zw. z art. 222 §1 kk i art. 157 §2 kk, art. 64 §1 kk i art. 11 §2 kk popełnione w dniu 21 stycznia 2014r, na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności;

VI. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014r. w sprawie III K 223/14, którym połączono:

c) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie sygn. II K 334/09, Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie sygn. III K 7/08 oraz Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie o sygn. II K 519/09 wymierzając skazanemu karę łączną 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt.2. części rozstrzygającej tego wyroku łącznego)

d) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawach o sygn. II K 1604/12 oraz II K 244/14 wymierzając skazanemu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt.3. części rozstrzygającej tego wyroku łącznego)

VII. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 28 stycznia 2015r. (prawomocny z dniem 17 czerwca 2015r.), sygn. II K 518/13 za:

- ciąg dwóch przestępstw z art.280§1 kk w zw. z art.64 §1 kk popełnionych w 8.02.2013r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.281 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 7 lutego 2013r, na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 31 grudnia 2012r, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 1 stycznia 2013r, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w/w kary jednostkowe sprowadzono do kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Skazany Ł. H. urodził się w dniu (...) w S. jako syn K. i E. z d. R.. Jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. W czasie orzekania w niniejszej sprawie Ł. H. był osadzony w Zakładzie Karnym we Wronkach, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Przed osadzeniem zamieszkiwał z matką, ojczymem i trojgiem rodzeństwa, utrzymywał się z renty z tytułu niepełnosprawności. Skazany posiadał negatywną opinię środowiskową z uwagi na nadużywanie alkoholu, narkotyków, jak również agresję. Karę pozbawienia wolności Ł. H. zaczął odbywać w dniu 18 stycznia 2014r. w Areszcie Śledczym w Poznaniu, następnie od dnia 3 września 2014r. przebywa w Zakładzie Karnym we W.. Karę odbywa w systemie terapeutycznym w oddziale dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo z uwagi na występowanie cech zaburzeń struktury osobowości oraz uzależnienie od alkoholu. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary jest naganne - nie był dotąd nagradzany regulaminowo, był natomiast dwudziestokrotnie karany dyscyplinarnie – w tym na umieszczenie w celi izolacyjnej. Ł. H. był karany głównie za niszczenie mienia w celi mieszkalnej, używanie słów powszechnie uznanych za obraźliwe w stosunku do funkcjonariuszy, zakłócanie porządku i spokoju w oddziale mieszkalnym, liczne dokonywanie samouszkodzeń oraz za bójkę z innym osadzonym. W dniu 18 sierpnia 2014r. zastosowano wobec niego środki przymusu bezpośredniego w celi mieszkalnej w celu pokonania czynnego oporu, ponieważ kategorycznie odmówił wyjścia z celi mieszkalnej w celu doprowadzenia na czynności procesowe. Ł. H. bezkrytycznie wypowiada się w stosunku do popełnionych przestępstw. W stosunku do przełożonych w sytuacjach dla siebie niekorzystnych skazany jest roszczeniowy i agresywny. Uczestniczy w zajęciach kulturalno – oświatowych w świetlicy, w kontaktach z innymi osadzonymi bywa konfliktowy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- karty karnej (k.8-9), opinii o skazanym z Zakładu Karnego we Wronkach wraz z informacją o okresach osadzenia skazanego do danej sprawy (k.10-14) oraz akt głównych i wykonawczych w sprawach Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. III K 223/14 oraz Sądu Rejonowego w Szamotułach o sygn. II K 518/13.

Dowody z wyżej wymienionych dokumentów Sąd uznał za w pełni przydatne dla celów postępowania, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione, w ramach swych kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw, by czynić to z urzędu. Wyżej wymienione dowody stały się podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż w niniejszej sprawie nie znajdują zastosowania przepisy art.85-91 w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396). Zgodnie bowiem z art.19 ust.1 tej ustawy przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego (regulujących zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych) w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Skoro wszystkie kary wymierzone skazanemu Ł. H. zostały prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r., tj. przed 1 lipca 2015r., a jednocześnie nie został on już prawomocnie skazany po tym dniu, to nowe zasady orzekania kar łącznych nie obowiązują w jego sprawie. Nadmienić też należy, iż w niniejszej sprawie brak było również podstaw do zastosowania art.19 ust.2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, zgodnie z którym jeżeli prawomocnie orzeczona przed dniem wejścia w życie tej ustawy kara łączna jest wyższa niż górna granica

wymiaru kary łącznej określona w Kodeksie karnym, w brzmieniu nadanym tą ustawą, wymierzoną karę łączną obniża się do górnej granicy wymiaru kary łącznej określonej w Kodeksie karnym, w brzmieniu nadanym tą ustawą.

Zgodnie z treścią art.85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. warunkiem sine qua non orzeczenia kary łącznej jest taka sytuacja, aby czas popełnienia dwóch lub więcej przestępstw, których dopuścił się sprawca, przypadła na okres przed wydaniem pierwszego wyroku skazującego - chociażby nieprawomocnego - co do któregokolwiek z nich i aby wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Zawarty w art.85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się przy tym do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r., sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej.

W rozpatrywanej sprawie wystąpiły dwa zbiegi realne przestępstw przypisanych skazanemu Ł. H..

Pierwszym chronologicznie wyrokiem skazującym Ł. H. był wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu sygn. II K 334/09, który zapadł w dniu 24 września 2004r. Przed datą tego wyroku Ł. H. dopuścił się nie tylko przestępstw przypisanych tym właśnie wyrokiem, ale nadto liczne przestępstwa przypisane mu wyrokami Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 7/08 oraz Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie o sygn. akt II K 519/09. Pozostałe przestępstwa przypisane Ł. H. pozostałymi wyrokami tj. wyrokami Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawach o sygn. II K 1604/12, II K 244/14 oraz II K 518/13 zostały popełnione przez skazanego już po dniu 24 września 2004r., wobec czego nie pozostawały w zbiegu realnym z przestępstwami przypisanymi mu pierwszymi trzema wyrokami.

Jednocześnie należało zauważyć, iż kary wymierzone Ł. H. za przestępstwa pozostające w wyżej opisanym pierwszym zbiegu realnym zostały już połączone - wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014r. w sprawie III K 223/14 połączono te kary wymierzając skazanemu karę łączną 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt.2. części rozstrzygającej tego wyroku łącznego). W tym zakresie w sprawie zachodziła zatem powaga rzeczy osądzonej, a postępowanie w tej części podlegało umorzeniu na podstawie art.17§1 pkt.7 k.p.k. (pkt.4. części rozstrzygającej wyroku łącznego).

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem skazującym Ł. H. był wyrok Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 8 kwietnia 2014r., sygn. akt II K 1604/12. Przed datą wydania tego wyroku Ł. H. popełnił nadto wszystkie przestępstwa przypisane mu wyrokami Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawach II K 244/14 oraz II K 518/13, a za przestępstwa te wymierzono mu kary tego samego rodzaju (kary pozbawienia wolności), a więc kary podlegające łączeniu. Możliwość orzeczenia kary łącznej w tym zakresie skutkować zatem musiała rozwiązaniem węzła kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonego w pkt. 3. części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 223/14. Sąd Okręgowy podziela pogląd prezentowany przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 lipca 2007r. (OSNKW 2007/10/74), iż „Wymaganie, aby łączeniu podlegały kary wymierzone za poszczególne przestępstwa, a nie kary wymierzone w poszczególnych sprawach [...] przesądza o konieczności rozwiązania wymierzonej uprzednio kary łącznej. Rozwiązanie kary łącznej nie może prowadzić do skutków prawnych o przeciwstawnym znaczeniu, to jest - z jednej strony - do unicestwienia orzeczenia ustalającego wymiar kary łącznej, umożliwiającego wymierzenie nowej kary, łączącej kary wymierzone za poszczególne przestępstwa w granicach określonych w art.86§1 k.k., i jednocześnie – z drugiej strony - do faktycznego zachowania wiążącego znaczenia rozwiązanej właśnie kary łącznej orzeczonej uprzednio tak aby nową karę łączną orzec z naruszeniem unormowania zawartego w art.86§1 k.k.[...] Rozwiązanie orzeczonej uprzednio kary łącznej byłoby zabiegiem zbędnym, gdyby przepis prawa materialnego stanowił, że karę łączną w wyroku łącznym orzeka się na podstawie kar

wymierzonych w poszczególnych sprawach, a nie „za poszczególne przestępstwa”- jak stanowi art. 86 § 1 k.k.”. W konsekwencji Sąd na podstawie art.575§1 k.p.k. rozwiązał węzeł kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w pkt.3 części rozstrzygającej wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt III K 223/14 (pkt.1. części rozstrzygającej uzasadnianego wyroku).

Przechodząc do uzasadnienia wysokości wymierzonej Ł. H. kary łącznej (pkt.2. części rozstrzygającej uzasadnianego wyroku) zauważyć należy na wstępie, iż przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji - polegający na zsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochlania) - według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną pochłaniając pozostałe kary, czy też system asperacji (podwyższenia) - polegający na obostrzeniu najsurowszej z kar orzeczonych poprzednio. Mające zastosowanie w niniejszej sprawie przepisy uwzględniają elementy wszystkich wskazanych wyżej systemów, przyjmując system mieszany. O tym, któremu z systemów należy dać prymat, a zatem jak należy ukształtować karę łączną, każdorazowo rozstrzygają okoliczności rozpoznawanej sprawy. Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami, powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, co w dużej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym bądź niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (vide: m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1976r., sygn. akt I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985r., sygn. akt II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz.39). Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar. W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji. Natomiast trzecia z zasad wymiaru kary łącznej, a mianowicie zasada asperacji, z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, z drugiej zaś strony – umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar.

Orzekając o wymiarze kary łącznej Sąd miał również na uwadze negatywną opinię o zachowaniu skazanego w warunkach izolacji więziennej, o której była mowa wyżej.

Granice kary łącznej pozbawienia wolności kształtowały się w niniejszej sprawie następująco: od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najsurowszej z kar jednostkowych) do sumy kar jednostkowych czyli 7 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności, przy czym podstawą prawną wymierzonej kary łącznej był art.91§2 k.k., albowiem połączeniu podlegały kary wymierzone za ciąg przestępstw (w rozumieniu art.91§1 k.k.) i inne przestępstwa.

Biorąc pod uwagę wskazane granice kary łącznej, a jednocześnie bardzo negatywną opinię o skazanym nadesłaną przez zakład karny, a także rozbieżność rodzajową (przestępstwa Ł. H. były skierowane przeciwko bardzo różnorodnym dobrom prawnie chronionym: mieniu, wolności, czci i nietykalności cielesnej, działalności instytucji państwowych i samorządu terytorialnego, przeciwko życiu i zdrowiu) i niewielką tylko zbieżność czasową (przestępstwa przypisane trzema wyrokami Sądu Rejonowego w Szamotułach były popełnione w okresie od września 2012r. do stycznia 2014r.) Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt.2 części rozstrzygającej wyroku).

W ocenie Sądu tak ukształtowany wymiar kary łącznej jest z jednej strony korzystny dla skazanego, a jednocześnie kara taka spełnia wymogi kary sprawiedliwej - powinna one spełnić swe zadania zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej.

W oparciu o dane o wykonaniu poszczególnych kar jednostkowych Sąd zaliczył (pkt.3 części rozstrzygającej wyroku) skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w jednostkowych sprawach.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego (pkt.5 części rozstrzygającej wyroku), albowiem nie zostały spełnione warunki zbiegu realnego.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu – adw. P. W. (2) Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt.6. części rozstrzygającej wyroku.

O wydatkach poniesionych przez Skarb Państwa w związku z wydaniem niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.624§1 k.p.k. biorąc pod uwagę sytuację skazanego związaną z odbywaniem kary pozbawienia wolności, zaś o opłacie od orzeczonej kary łącznej na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (pkt.7 części rozstrzygającej wyroku).

SSO Tomasz Borowczak

ZARZĄDZENIE

#.

- proszę odnotować w kontrolce uzasadnień
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego z urzędu adw. P. W. (2)

2) akta przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją

Poznań, dnia 10 sierpnia 2016r.

SSO Tomasz Borowczak